

nederlandse
dansdagen

Hoogtepunten van de nederlandse dans

4, 5 en 6 oktober 2002
maastricht

programma
2002

nederlandse dansdagen 2002

Hoogtepunten van de Nederlandse dans

Met de niet geringe opdracht de hoogtepunten uit seizoen 2001/2002 te selecteren werd de selectiecommissie bestaande uit Caroline Harder, Coleen Davis, Jolanda Spoel, Marc Vlemmix, Gabriel Smeets en Reyn van der Lugt, begin september 2001 het theater ingestuurd. Uitgangspunt was dat de selectie en het programma van de Nederlandse Dansdagen de diversiteit van de Nederlandse dans zouden weerspiegelen. Daartoe werden niet alleen voorstellingen van de gerenommeerde gezelschappen bezocht maar ook werk van veelbelovende nieuwkomers en niet te vergeten jongerenproducties. De selectie werd een intensief proces. Wat maakt een voorstelling tot een hoogtepunt? Naar mate het seizoen vorderde werden de discussies feller en de criteria aangescherpt. Levert een voorstelling een belangrijke bijdrage aan het Nederlandse danslandschap of aan het oeuvre van de maker, zijn vragen die steeds werden gesteld.

Op basis van actuele thematiek, belangwekkende kwaliteit, risicovolle samenwerkingsverbanden of verrassend bewegingsidoom werden uiteindelijk veertien choreografieën gekozen uit de meer dan 165 premières. Vrijwel alle voorstellingen, en dat is een unicum in de vijfjarige geschiedenis van de Nederlandse Dansdagen, worden speciaal voor het festival hernomen en zijn, soms voor een deel, te zien op de verschillende podia in Maastricht.

Voor u ligt het programma, waarbij wij hebben gemeend onder het kopje Geselecteerd omdat... u een indruk te geven van de doorslaggevende argumenten.

En het festival biedt nog veel meer. DeDANScombinatie3 gaat in première. De streetdancers van het project Nederlandse Dansdagen In Town lijken Maastricht te willen wakker schudden. Het thema van vorig jaar, Dans en Ruimte, krijgt een vervolg met de locatievoorstelling Bewogen Bomen van Krisztina de Châtel waarmee het gloednieuwe gebouw Il Fiore van Herman Hertzberger wordt geopend. Limburgse amateur-dansers gaan zelf aan de slag in workshops met de choreografen uit het festival. Op zondagmiddag wordt het eigen werk samengesmeed tot een finale waarin de handtekening van de verschillende festivalchoreografen te herkennen is.

Deze vijfde editie van de Nederlandse Dansdagen weerspiegelt kortom de vitaliteit van de Nederlandse dans in al z'n vormen en stijlen. Een weekend om niet te missen.

Leontien Wiering
Directeur

GESELECTEERDE PRODUCTIES 2001/2002

Productie

En toch beweegt het
Eye in All
Full Circle
Moisture Rocket
mongoolse dansen
Navegando
nessun nome nessun cognome
Rimasto Orfano
Rooms
Save as Houses
So Now Then
The Cage
Tragic Torso
Quintet

Choreografie

Arthur Rosenfeld
Andrea Leine, Harijono Roebana, Ton Simons
Dylan Newcomb
Kenzo Kusada
Truus Bronkhorst, Marien Jongewaard
Marta Reig Torres
Hans Tuerlings
Emio Greco, Pieter C. Scholten
Krisztina de Châtel
Paul Lightfoot
Johan Inger
Jerome Robbins
Piet Rogie
William Forsythe

Gezelschap

Meekers
Leine & Roebana/Dance Works Rotterdam
Korzo producties
Dansateliers/Korzo producties
Stichting van de Toekomst
Korzo producties
Raz
Emio Greco & PC
Dansgroep Krisztina de Châtel
Nederlands Dans Theater I
Nederlands Dans Theater I
Het Nationale Ballet
Rogie & Company
Nederlands Dans Theater I

vrijdag
4 oktober

21.00 - 23.00 uur

Openingsvoorstelling

Theater aan het Vrijthof

Toegang €20,- CJP/Pas 65 €18,-

Opening

Uitreiking Prijs van de Nederlandse Dansdagen
Maastricht

Première deDANScombinatie3

Het Internationaal Danstheater, Galili Dance
en Rogie & Company, live begeleid door het
orkest van Het Internationaal Danstheater

deDANScombinatie3

Het is de eerste keer dat de Nederlandse Dansdagen naast de hoogtepunten van het voorgaande seizoen en de speciale festivalprojecten een première brengen. In het Openingsprogramma worden zelfs drie gloednieuwe choreografieën gepresenteerd. Onder de titel deDANScombinatie3 werken drie vooraanstaande dansgezelschappen samen om zodoende een breed publiek met hun voorstellingen kennis te laten maken. De derde editie brengt werk van Piet Rogie, Maurits van Geel en Itzik Galili.

Arthur Japin, bekend van onder andere de internationale bestseller *De Zwarte met het Witte Hart*, schreef speciaal voor deDANScombinatie een verhaal waardoor de artistiek leiders van de drie gezelschappen zich lieten inspireren bij het maken van de choreografieën.

In heftige en soms komische schetsen vertelt Arthur Japin over de Vrouwen van Lemnos, die beseffen wat een woord kan aanrichten in het leven van een mens, nadat zij, om hun zelfvertrouwen te herwinnen, zich hebben ontdaan van al hun mannen, zonen, vaders en broers. Aan de orde is de tijdloze vraag: ontlene wij onze identiteit aan onszelf of aan anderen?

Het Internationaal Danstheater

Het IDT neemt in de wereld een unieke plaats in: het is het enige ensemble dat zich toelegt op folkloristische dans uit alle windstreken. Sinds de oprichting in 1961 heeft Het Internationaal Danstheater een schat aan ervaring, choreografieën, partituren, muziek-instrumenten en kostuums verzameld. Met behoud van authenticiteit in beweging en aankleding geeft het gezelschap vorm aan de dansfolklore, de basis van alle danskunst, in krachtige en verleidelijke voorstellingen.

Galili Dance

De voorstellingen van het dansgezelschap van Noord Nederland kenmerken zich door een combinatie van uitersten. Artistiek leider en choreograaf Itzik Galili combineert een sterke fysieke bewegingstijl met theatrale elementen, acrobatisch dans met een poëtische beeldtaal. Ook gebruikt hij de confrontatie van dans en andere disciplines, zoals muziek, film, architectuur en nieuwe media om de grenzen van het begrip communicatie te onderzoeken.

Rogie & Company

Dans is voor Piet Rogie in de eerste plaats een middel om de hedendaagse realiteit van een extra dimensie te voorzien. Op natuurlijke, ongeforceerde wijze combineert hij abstracte dans met herkenbare, menselijke emoties. Een moderne danstaal met een klassieke schoonheid, geraffineerd gebruik van muziek en sterke theatrale beelden maken de voorstellingen van Rogie & Company tot een oogstrelende belevens.

Choreografie: Itzik Galili, Maurits van Geel, Piet Rogie
Tekst: Arthur Japin Dans: Galili Dance,
Het Internationaal Danstheater, Rogie & Company.

In het festival is tevens een deel uit Tragic Torso te zien van Piet Rogie op zondag 6 oktober in het Derlon Theater.

zaterdag / zondag
5 / 6 oktober

12.30 - 14.30 uur

Full Circle

Dylan Newcomb - Korzo producties

Vertrek bij Theater aan het Vrijthof

Toegang €10,- GJP/Pas 65 €9,-

Voor de Full Circle maakt u een route langs het Huis van Bourgondië, Kumulus en Löss Theater. Om ongeveer 14.30 uur bent u weer terug bij het vertrekpunt.

Full Circle: Static, Via, Breath

Na Static en Via, de eerste twee delen van de trilogie Full Circle, presenteerde Dylan Newcomb het afgelopen seizoen het derde deel Breath. De complete cyclus bestrijkt de levensloop van een mens. Het universum dat Newcomb schept wordt beheerst door twijfels. Waar hoor ik thuis? Wat doe ik hier? Welke daad van betekenis heb ik verricht? De herinneringen en levensfilosofiën van een oude, zieke man en de verwondering van een kind komen aan bod in Static. In Via wordt de hoofdpersoon beheerst door verzet maar ook door een behoefte aan controle om zijn angsten te kunnen hanteren. Breath, het laatste deel, lijkt een katharsis te zijn: de man accepteert dat hij in een wereld leeft waarin niets zeker is. De grond onder zijn voeten is voortdurend in beweging en leven lijkt vooral een kwestie van balanceren en koers bepalen. In bewegingen en woorden vertelt Newcomb het verhaal van een man die op een bezeten manier zoekt naar zijn plek in de wereld.

Dylan Newcomb

Dylan Newcomb (Boston, 1971) volgde een opleiding tot danser én tot componist aan de Juilliard School in New York. Tussen 1992 en 1999 danste hij bij het Nederlands Danstheater in choreografiën van onder anderen Hans van Manen, Jiri Kylian en Ohad Naharin. Toen besloot Newcomb het succesvolle dansgezelschap te verlaten om zich te gaan toeleggen op eigen werk. De danser wilde meer dan alleen dansen; hij wilde choreograferen, componeren, schrijven en de mogelijkheden van video onderzoeken. In 1999 maakte hij *Passing* waarmee hij de VSCD-Zilveren Theaterdansprijs in de wacht sleepte. Vanaf dat jaar werkte hij ook aan het drieluik *Full Circle*, waarvan de delen *Via* en *Static* in 2000 in première gingen. In datzelfde jaar won Newcomb de Philip Morris Kunstprijs voor de dans.

Geselecteerd omdat...

Dylan Newcomb is allang geen 'new kid in town' meer; als danser heeft hij zijn sporen meer dan verdiend en als choreograaf bevindt hij zich aan het begin van een – naar het zich laat aanzien – veelbelovende loopbaan. Newcomb verenigt veel talenten in zich: hij is een opmerkelijk performer, een begaafde choreograaf, hij schrijft zijn eigen teksten, houdt de regie van zijn voorstellingen stevig in de teugels en bemoeit zich met video-opnamen, muziek en techniek. En nergens gaat zijn talent op het ene gebied ten koste van een ander. Met *Breath* voegde hij afgelopen seizoen een prachtig eenvoudig en helder deel toe aan zijn trilogie *Full Circle*. Newcomb zet de middelen van de dans (ruimte, tijd, beweging inclusief spreken) op een zelfverzekerde manier naar zijn hand. Het afrollende doek in het toneelbeeld geeft op een

minimale maar ongelooflijk krachtige wijze gestalte aan het verstrijken van de tijd en markeert tegelijkertijd in één lijn de architectonische ruimte. Newcomb is een meester in het inzetten van dergelijke functionele en theatrale dubbelzinnigheden. Het begrip 'sidewalk' krijgt een compleet nieuwe dimensie als Newcomb op zijn zij liggend wandelbewegingen maakt en aldus in dramaturgie en dans de spijker op zijn kop slaat.

Choreografie, regie en dans: Dylan Newcomb
Coregie, cochoreografie: Yvan Dubreuil Muziek, tekst:
Dylan Newcomb Film, video: Luke Savisky
Dramaturgie: Fransien van der Pult Kostuums: Asalia
Khadjé Licht: Roland van Ulden Première: 28 november
2002, Theater aan het Spui, Holland Dance
Festival.

zaterdag
5 oktober

14.00 - 15.15 UUR & 17.00 - 18.15 UUR

En toch beweegt het

Arthur Rosenfeld - Meekers

Derlon Theater

Toegang €10,- OJP/Pas 65 €9,-

kinderen tot 12 jaar €5,-

En toch beweegt het

Een jeugdvoorstelling voor alle leeftijden, dat is En toch beweegt het. Een elfjarige jongen met een rijke fantasie neemt het publiek mee op een zoektocht langs hoogtepunten uit de geschiedenis van de mensheid. Hij geeft ons zijn eigen versie van die geschiedenis. De gebeurtenissen worden gebracht zoals ze in zijn fantasie zijn verlopen maar hoe ze in werkelijkheid ongetwijfeld niet hebben plaatsgevonden. De zoektocht voert van de Oerknal tot aan een hedendaagse houseparty. Onderweg worden diverse stops gemaakt. Bijvoorbeeld in het Egypte van Cleopatra en in het Romeinse Rijk waar keizer Julius Caesar op hilarische wijze wordt ontmaskerd. Spannende verrassingen doen zich voor aan de nog onontdekte kusten van Amerika, bizarre Lippizanerpaarden dansen op Strausswalsen in Wenen en Robin Hood neemt de toeschouwers mee op rooftocht. Zelfs een reis naar de maan staat op het programma zodat iedereen zelf kan ontdekken wat je moet doen om op de maan te kunnen dansen.

Arthur Rosenfeld

Tijdens zijn dansopleiding aan de Juilliard School in New York werd Arthur Rosenfeld (Philadelphia, 1952) ontdekt door niemand minder dan Pina Bausch. Zij haalde hem over naar Europa te reizen en zich aan te sluiten bij haar net opgerichte dansgezelschap. Behalve bij het Tanztheater van Pina Bausch werkte Arthur Rosenfeld ook enkele jaren bij het Scapino Ballet in Rotterdam. Samen met Ana Teixidó richtte hij Meekers op. Meekers brengt modern danstheater dat toegankelijk is voor jong en oud. Humor, vindingrijkheid en herkenbaarheid vormen de belangrijkste kenmerken van hun stijl. Een beschadigd sprookje uit 1993 was de eerste jeugdproductie die Rosenfeld maakte. In 1997 ontving hij de Puckprijs voor de voorstelling *Kop Eraf* die door de kinderjury unaniem werd geprezen als 'de leukste van alle kindervoorstellingen'. In 1998 ontving Arthur Rosenfeld de VSCD Choreografieprijs voor zijn hele oeuvre. Arthur Rosenfeld omschrijft zijn werk

als choreograaf met de vergelijking: 'Ik ben een ontdekkingsreiziger en dans is mijn schip'.

Geselecteerd omdat...

Het koppige statement van Galileo Galilei ('En tóch beweegt het!') gebruiken de Meekers als titel voor een jeugd-dansvoorstelling over de geschiedenis van de mensheid. De choreograaf en zijn dansers vinden voor iedere periode amusante, ontroerende en vooral gedante beelden. In een multifunctioneel decor van stapelbare, metalen bedden zorgen de zes sterke persoonlijkheden van de dansers voor een voorstelling vol vaart, slapstick en poëzie die een stevige verbindende structuur kent en op geen enkel moment inzakt. Geweld noch sentiment, kitsch noch abstractie worden geschuwd en het, vaak in jeugdvoorstellingen aanwezige, geheven vingertje is weldadig afwezig. Kleinschalig, zonder gebruik te maken van gigantische theatereffecten en met een kundige inzet van de bewegingstaal van de moderne dans

weet En toch beweegt het de fantasie te pikkelen en de lust tot dansen te wekken. Zowel bij kinderen als volwassenen.

Choreografie: Arthur Rosenfeld Dansers: Abby Sutton, I Chen Zuffellato, Rafaël Zoielinski, Erwin Wouters, Giordano Novielli, Ezequiel Sanucci, Antoine R. Gadpaille Muziekcompositie: Francisco Lapetina Decorontwerp: Edwin Kolpa i.s.m. Hester Jolink Kostuumontwerp: Françoise Magrangeas, Nina Boas Lichtontwerp: Pink Steenvoorden Première: 11 november 2001, Schouwburg Amstelveen.

zaterdag
5 oktober

15.00 - 18.00 uur

Duettenprogramma

Toneelacademie

Toegang €10,- CJP/Pas 65 €9,-

Moisture Rocket-duo

Kenzo Kusada - Dansateliers/Korzo producties

nessun nome nessun cognome

Hans Tuerlings - RAZ

Moisture Rocket-duo

De directe aanleiding voor Moisture Rocket was Kenzo Kusada's verbazing over de lente in Nederland, met name over de aanwezigheid van bloeiende fruitbomen in een stad als Amsterdam. Bloesem in Holland? Onmogelijk, dat bestond alleen in Japan. Hoe waren die kersen-, appel- en pruimenbomen in Nederland terechtgekomen? Door de lucht? En naar wie waren zij dan op zoek? Naar hem? De bloesembomen herinnerden hem aan een verhaal uit zijn jeugd in Japan: de Legende van Michizane's Vliegende Pruimenboom. Een pruimenboom bidt en smeekt om zich te kunnen losmaken uit de grond waarin hij is geworteld, om door de lucht naar zijn verbannen meester Michizane te vliegen. De innerlijke kracht van de boom deed hem de zwaartekracht weerstaan, zodat hij zich met zijn meester kon herenigen.

Kusada stelde zich de vliegende pruimenboom voor als een 'moisture rocket', een raket van levenssap. In Moisture Rocket maken twee dolende zielen, zonder het van elkaar te weten, een reis naar elkaar. Ze zoeken naar mogelijkheden om één geheel te vormen maar hun contouren sluiten niet op elkaar aan. Nóg niet, want parallel aan elkaar bewegen ze wel in de richting waarin de verbroken eenheid kan worden hersteld.

Brabants Conservatorium, afbreken. Hij toog daarop naar de Dansacademie in Rotterdam, waar Lucas Hoving directeur was en waar hij zich onmiddellijk thuisvoelde. Als danser was Tuerlings een jaar lang verbonden aan het Penta Theater, waar hij ontdekte dat hij geen danser, maar choreograaf was. Tussen 1976 en 1981 maakte hij diverse choreografieën voor de Rotterdamse Dansgroep, het Nederlands Dans Theater en Scapino. In 1990 richtte Tuerlings in Tilburg zijn eigen groep RAZ op. Literatuur (met name schrijvers als d'Annunzio, Céline en Beckett) en beeldende kunst (Mondriaan, Fiorentino, Cellini) vormen een onmiskenbare voedingsbodem voor zijn werk.

Geselecteerd omdat...

nessum nome nessum cognome van Hans Tuerlings werd uitgebracht in het double billprogramma Angelo senza Angelo, tegelijk met een choreografie van Gavin Louis. Het duet neemt een opmerkelijke plaats in in het oeuvre van Tuerlings, al was het maar omdat de donkere zelfkant-atmosfeer die zijn meeste stukken kenmerkt is ingewisseld voor een lichte, bijna vrolijke blik op de liefde en omdat het veelvuldige spreken uit zijn voorgaande stukken is ingeruild voor pure dans.

In feite bestaat het duet uit twee solo-stukken die elkaar op een intrigerende wijze doorkruisen. De dansers komen bij elkaar en toch ook weer niet. Dat levert een

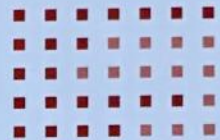
spannende choreografie op die nog een stap verder gaat dan Tuerlings eerdere werk. Aan het einde van het – door Simon Rowe en Ellah Nagli prachtig gedanste – stuk legt het duet zelf de schakel met het overige werk van de choreograaf. De pianomuziek gaat over in een popsong met het refrein 'Don't go home with your hard-on'. Op dat moment bewegen de danser en de danseres zich weer in de zelfgeschapen tredmolens van dwang, isolement, geconditioneerde rolpatronen en verlangens. Daarmee is *nessum nome nessum cognome* toch weer een onversneden 'Hans Tuerlings'.

Regie: Hans Tuerlings Dans: Ellah Nagli, Simon Rowe
Muziek: Jeroen van Vliet, David Mc Comb & Adam Peters Kostuumontwerp: Jacqueline Mayen
Première : 22 januari 2002.

zaterdag
5 oktober

21.00 - 23.00 uur

Feestprogramma Theater aan het Vrijthof

Toegang €20,- CJP/Pas 65 €18,- Saturdaynightparty €7,50

Rimasto Orfano (fragmenten)

Emio Greco en Pieter C. Scholten - Emio Greco | PC

The Cage

Jerome Robbins - Het Nationale Ballet

Limburgs Symfonie Orkest

Eye in All (fragmenten)

Andrea Leine en Harijono Roebana - Leine & Roebana

Ton Simons - Dance Works Rotterdam

Slagwerkgroep Amsterdam

Uitreiking VSCD Theaterdansenprijzen 2002

Saturdaynight Danceparty

vanaf 23.00 uur DJ Clyde & Captain Video

Rimasto Orfano

Op de grens van pure dans en danstheater verichten de Italiaanse danser en choreograaf Emio Greco en de Nederlandse regisseur Pieter C. Scholten één groot, aanhoudend en diepgaand onderzoek naar de wisselwerking van lichaam en geest. Hun choreografieën vormen samen een oeuvre waarin de uitdrukkingmogelijkheden van het lichaam worden verkend en pogingen worden gedaan het lichaam van culturele bepalingen te bevrijden. Aan het slot van het vorige deel Conjunto di NERO waren de fysieke en emotionele grenzen bereikt en was herbezinning noodzakelijk. De titel Rimasto Orfano betekent letterlijk 'verweesd achterblijven' en dat geeft meteen de startpositie van de voorstelling aan. Alleen vanuit de bezinning en stilte van het lichaam kunnen nieuwe keuzes worden gemaakt. Het krachtenveld waarbinnen die keuzes tot stand komen, wordt bepaald door de compositie van Michael Gordon, het licht en het toneelbeeld.

Emio Greco | Pieter C. Scholten

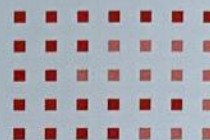
Het begin van de danscarrière van Emio Greco werd gekenmerkt door klassiek ballet. Hij studeerde klassieke dans in Cannes en werkte vier jaar lang bij het Ballet Antibes Côte d'Azur dat uitsluitend klassiek repertoire bracht. Daarnaast trad Emio Greco als danser en performer op in diverse videoclips, films en cabaretvoorstellingen. Van 1993 tot 1996 werkte hij bij Jan Fabre. Met de Japanse choreograaf Saburo Teshigawara startte hij in 1996 de samenwerking. Samen realiseerden zij onder andere de choreografieën I was real - documents, Vacuum en Q.

Regisseur Pieter Scholten begon zijn loopbaan met theatervoorstellingen over historische personen als Oscar Wilde, Yukio Mishima en Pier Paolo Pasolini. Als dramaturg heeft hij met diverse choreografen samengewerkt. Zelf debuteerde hij als choreograaf tijdens het CaDance Festival in 1994 met Nightswimming. In 1995 nam hij het initiatief voor Dance Instants: korte onderzoeksprojecten voor choreografen en dansers. Onder de naam Emio Greco | PC hebben Greco en Scholten tien voorstellingen gemaakt, waaronder de trilogie Fra Cervello e Movimento en Double Points: One, Two en Nero.

Geselecteerd omdat...

Met Rimasto Orfano hebben verstilling en verinnerlijking hun intrede gedaan in het werk van Emio Greco en Pieter C. Scholten. De explosieve, ogenschijnlijk door elektroshocks gestuurde bewegings taal van danser en choreograaf Greco wordt in zijn nieuwste voorstelling verrijkt met intimiteit, tederheid, hier en daar zelfs met camp maar ook met stilte. De choreografie, de muziek van Michael Gordon en het toneelbeeld vormen een eenheid die weldadig open en helder is, van een betoverende schoonheid. Het bewegingsmateriaal in Rimasto Orfano is zeer gevarieerd; het vloeit en stroomt waar nodig maar het doet het theater ook op zijn grondvesten schudden als het moet. De uitvoering door Greco is vanouds fenomenaal maar in Rimasto Orfano doen zijn collega-dansers in flexibiliteit, bezetenheid en beheersing niet voor hem onder. Een belangrijke choreografie van internationale allure.

Choreografie, regie: Emio Greco, Pieter C. Scholten
Dansers: Emio Greco, Bertha Bermudez Pascual, Barbara Meneses Gutiérrez, Guilherme Monteiro Miotto, Alexander Sieber en 'de ander'
Muziek: Michael Gordon
Licht, decor- en geluidsontwerp: Emio Greco, Pieter C. Scholten
Kostuumontwerp: Clifford Portier
Lichtontwerp: Henk Danner
Première: 22 mei 2002, KunstenFESTIVALdesArts, Brussel.

The Cage

De eerste uitvoering van Jérôme Robbins The Cage, tijdens het Holland Festival van 1952, deed veel stof opwaaien. Robbins liet zich inspireren door het Rijk der Insecten en met name door die insecten waarvan de vrouwtjes de mannetjes na afloop van de paring zonder pardon om het leven brengen. De dansers in The Cage lopen als insectachtige beesten op hoge poten, hun handen gebaren als scharen of voelsprietten, hun bewegingen lijken te zijn gebaseerd op de versnellings- en vertragingstactieken van gifspinnen op rooftocht. Een juist aan haar cocon ontsproten nieuweling in het rijk van de spinvrouwen wordt door de koningin aangespoord tot het paren met een mannelijke indringer en hem vervolgens te doden. Het succes smaakt naar meer en de nieuwkoomster gaat op zoek naar een volgend slachtoffer. Echter, ze bezwijkt voor de charmes van haar nieuwe minnaar, ze raakt verliefd en ziet er van af hem te doden. Haar moordlustige zusters roepen haar tot de orde en zetten haar aan tot een tweede moord. Macht en wellust triomferen.

Jérôme Robbins

Zeg Jérôme Robbins en iedereen zal roepen: "De West Side Story!" De gepassioneerde en opzweepende dansen uit de Hollywoodfilm over twee

F e e s t p r o g r a m m a

elkaar bestrijdende gangs in het New York van de jaren vijftig, zijn het handelsmerk van Robbins geworden. Maar de getogen en geboren New Yorkse choreograaf en danser deed veel meer dan dat. Robbins (1918-1998) wordt gerekend tot de belangrijkste choreografen ter wereld. Zijn invloed op de ontwikkeling van de twintigste-eeuwse moderne dans bestaat vooral in het bijeenbrengen van het klassieke ballet en het showballet zoals bekend uit Broadwaymusicals. Humor, timing en sensualiteit kenmerken zijn stijl. Robbins danste bij moderne dansgroepen, in Broadwaymusicals en bij het American Ballet Theater vóór hij in 1948 terecht kwam bij het New York City Ballet van George Balanchine. Hij begon er als danser, werd later adjunct artistiek leider naast Balanchine en eindigde er als balletmeester.

Geselecteerd omdat...

Het behoort tot de taken van Het Nationale Ballet om zowel het grote negentiende-eeuwse klassieke balletrepertoire als het twintigste-eeuwse internationale repertoire in te studeren en met regelmaat aan het publiek te presenteren. Om The Cage van Jérôme Robbins in het repertoire op te nemen was een bijzondere keus. De choreografie is een wonder van timing en heeft in alle jaren sinds haar ontstaan niet aan kracht en intensiteit ingeboet. Het verkrijgen van 'een echte Robbins' is geen sinecure en het siert Het Nationale Ballet dat het zich niet heeft laten afschrikken door het eindeloze onderhandelen over de opvoeringrechten. Voor een nieuw danspubliek is het een uitgelezen kans kennis te maken met dit historische maar nog steeds springlevende ballet.

De uitvoering door Het Nationale Ballet is uitstekend: fel, strak en met de vereiste erotische lading. Het publiek wordt meegevoerd naar een andere wereld door de onvergelykbare bewegingstaal van 'Master Robbins'.

Choreograaf: Jérôme Robbins Dansers: Het Nationale Ballet Muziek: Igor Stravinsky, het Concerto in D voor strijkorkest Decorontwerp: Jean Rosenthal Kostuumontwerp: Ruth Sobotka Lichtontwerp: Jennifer Tipton Instudering: Jean-Pierre Frohlich Wereldpremière: 14 juni 1951 Première bij Het Nationale Ballet: 9 oktober 2001.

■ ■ ■ ■ ■ Eye in all

■ ■ ■ ■ ■ Twee bekende dans-
■ ■ ■ ■ ■ gezelschappen van de
■ ■ ■ ■ ■ hedendaagse dans in Nederland, Leine
& Roebana en Dance Works Rotterdam, besloten één gezamenlijke choreografie te maken. De extreem verschillende bewegingsstijlen en de identiteit van beide groepen blijven echter gedurende de hele voorstelling behouden. De live uitgevoerde ritmes en klanken van Slagwerkgroep Amsterdam zorgen er samen met het licht voor dat de verschillende aspecten met elkaar worden verbonden. De kostuums laten juist zien tot welke groep en dus bewegingsstijl de dansers behoren. De lichamen van de dansers van Leine & Roebana lijken te reageren op impulsen die van buiten komen en gaan onder invloed daarvan schokken, trillen, draaien en kronkelen, in oneindig veel variaties.

Bij de dansers van Dance Works Rotterdam lijken de impulsen juist van binnenuit te komen en van daaruit in lange lijnen naar buiten te stromen. De choreografen Andrea Leine, Harijono Roebana en Ton Simons werken alledrie met elementen als ruimte, tijd, structuur en toeval maar hun uitkomsten blijken verschillend. Zo ontstaat een beeld van de harmonie én de dissonantie van samenspel.

Andrea Leine, Harijono Roebana

Andrea Leine studeerde ballet en moderne dans aan de Scapino Dansacademie en de Rotterdamse dansacademie en werkte korte tijd als freelance danseres.

Harijono Roebana studeerde moderne dans aan de Theaterschool in Amsterdam en filosofie en theaterwetenschappen aan de Universiteit van

Amsterdam. Sinds 1989 werken Leine en Roebana samen als choreografen. In veel van hun choreografieën dansen zij zelf. Ze maakten onder andere *The Circle Effect* (1995), *Byrd* (1999), *Cantus Firmus* (2000), *If we could only even if we could* (2000) en *s/he* (2001).

Ton Simons

Ton Simons studeerde aan de Rotterdamse Dansacademie en bij Merce Cunningham in New York. Van 1975 tot 1978 werkte hij als danser bij het Werkcentrum Dans in Rotterdam. In 1978 verhuisde hij naar New York waar hij zijn eigen dansgezelschap oprichtte: Ton Simons and Dancers. In dezelfde periode was hij als gastchoreograaf verbonden aan de Rotterdamse dansgroep. In 1999 werd hij daar aangesteld als artistiek leider en werd de naam van de groep veranderd in Dance Works Rotterdam.

Geselecteerd omdat...

De durf van twee choreografische eenheden om één choreografie te maken verdient respect. De danswereld wordt door een samenwerking als deze opengebroken. In artistiek opzicht is zo'n onderneming een groot risico. Zeker als de bewegingstaal van beide groepen zo sterk verschilt als bij Leine & Roebana en Dance Works Rotterdam het geval is. De verbindende factor is hun hartstochtelijke liefde voor 'beweging an sich'. Een liefde die in *Eye in all* als vuurwerk van de dansvloer spat. In de momenten waarop beide stijlen samengaan is de winst van inspiratie en uitwisseling op de bewegingstaal duidelijk te bespeuren. Slagwerkgroep Amsterdam speelt als derde partner een doorslaggevende rol in de voorstelling door de overkoepelende en verbindende werking van klanken en ritmes. Een inspirerende en intrigerende ménage à trois met een rijkdom aan bewegingsmateriaal, dynamiek, klanken en beelden.

Choreografie: Andrea Leine & Harijono Roebana, Ton Simons
Dans: Gaby Allard, Alba Barral Fernandez, Sara del Barrio Benito, Ty Boomershine, Sara Erens, Andreas Fratzi, Caroline Harder, Lucas Jervies, Josien Kuijpers, Andreas Leertouwer, Irena Misirlic, Brandon O'Dell, Matthew Olaegui, Tim Persent, Helene Pieren, Tamarah K. Tossey, Lóránd Zachár
Muziek: Josep Vicent, John Cage, Steve Reich, Pierre Boulez, F. Tarrega, G.F. Händel, I. Xenakis
Slagwerk: Slagwerkgroep Amsterdam met Josep Vicent (muzikale leiding), Mark Haeldermans, Mike Schäperclaus, Murk Jiskoot of Diego Espinosa
Kostuumontwerp: Edith Ordelman (DWR), Annemiek Soeters (L & R) **Première: 6 februari 2002, Rotterdamse Schouwburg.**

zondag
6 oktober

12.30 - 13.45 uur

Drieluik

Derlon Theater

toegang €10,- CJP/Pas 65 €9,-

mongoolse dansen (fragmenten)

Truus Bronkhorst & Marien Jongewaard

Navegando

Marta Reig Torres - Korzo producties

Tragic Torso (duet BAR)

Piet Rogie - Rogie & Company

mongoolse dansen

'Daar gaan we het nu niet over hebben, zei Truus, ik wil geen specialist zijn van rebellie, verdriet, drama. Ik wil mezelf niet belachelijk maken; zeggen dat de wereld op 11 september zijn onschuld heeft verloren'. Een citaat uit het gedicht dat Truus Bronkhorst en Marien Jongewaard lieten afdrucken in het publiciteitsmateriaal van hun voorstelling mongoolse dansen. De verloren onschuld van de wereld en reacties op de aanslagen op 11 september 2001 zijn impliciet wel in de choreografie aanwezig. 'Een moordpartij. Een hart dat stil staat. Een vreugdesalvo van de vijand. Kringloop van het leven, achteruit deinzen, stilstaan, verdergaan. Kringloop van het dansen'. Het witte tule dat het toneel begrenst is maagdelijk en onschuldig. Dat geldt allerminst voor de wezens die dat toneel bevolken en het midden houden tussen mensen en dieren. Levens- en doodsdrijf nemen beurtelings en in razend tempo bezit van het toneel. Dans, mime en theater gaan hand in hand in deze voorstelling die de diepst gelegen gevoelslagen weet aan te boren: van ontroering tot irritatie, van aantrekking tot afkeer. De titel verwijst naar de manier waarop Mongolen dansen: 'roder is hun zon, en zelfs droefenis, dat grote donkere ding, maken ze rood...'

Truus Bronkhorst en Marien Jongewaard

De danscarrière van Truus Bronkhorst (Heerlen, 1951) staat in het teken van het nemen van initiatieven, het aangaan van samenwerkingsverbanden en het bereizen van alle uithoeken van de wereld. Opvallend is verder dat Truus Bronkhorst haar dansopleiding combineerde met een studie psychologie. Samen met onder anderen Pauline Daniëls, Bianca van Dillen en Margie Smit richtte zij in 1978 de Stichting Dansproductie op, een danscollectief dat opviel door de gedrevenheid en het engagement waarmee achter elkaar door dansvoorstellingen werden gemaakt. Vanaf 1986 brengt zij haar voorstellingen uit samen met artistiek adviseur Marien Jongewaard onder de naam Stichting van de Toekomst, onder andere de choreografieën *Wonderful World*, *Goodbye Body en Soul*. Acteur, regisseur en mimedocent Marien Jongewaard heeft een lange rij theater-, mime- en dansvoorstellingen op zijn naam staan. *Rinus*, *Pygmalion*, *Jezus/Liefhebber* en *KO* zijn daarvan de bekendste. Jongewaard volgde de mime-opleiding aan de Amsterdamse Theaterschool en was in 1978 mede-oprichter van theatergroep Nieuw West.

Geselecteerd omdat...

Over geen enkele voorstelling waren het afgelopen seizoen de meningen zo verdeeld als over mongoolse dansen. De argumenten waarmee de tegenstanders het stuk de grond inboorden, waren voor de andere partij juist redenen om het stuk de lucht in te prijzen. Ver over de grenzen heen van mooi en lelijk, goed en slecht en kunst en kitsch maakten Truus Bronkhorst en Marien Jongewaard een danstheatervoorstelling waarin de echo van de wereldwijde shock na de aanslagen in New York en Washington op 11 september 2001 naklinkt. Hun voorstelling trekt voorbij als een Hieronymus Bosch-parade van pakkende beelden, raadselachtige statements en talloze betekenislagen. Ieder moment dreigt de voorstelling van binnenuit te exploderen ware het niet dat Mozarts' Requiem het geheel structureert en bij elkaar houdt. Voor eenduidige en politiek correcte boodschappen kun je bij mongoolse dansen niet terecht, net zo min als voor technisch perfecte dans. Wel voor een ogenschijnlijk louter op instinct gemonterde voorstelling die goochelt met de symbolen en clichés van onze samenleving en die je overrompelt door zijn oerkracht. Die vitaliteit en eigenzinnig-

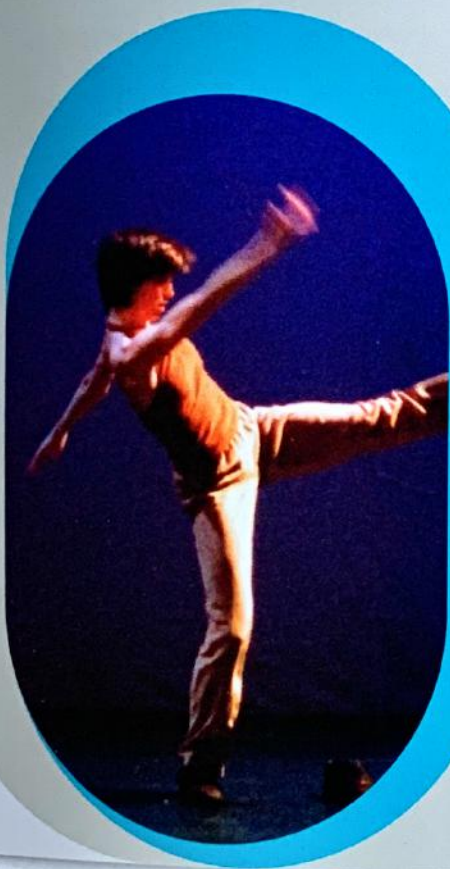
heid maken mongoolse dansen tot een van de spraakmakendste voorstellingen van het seizoen.

Concept, regie en choreografie: Truus Bronkhorst en Marien Jongewaard **Dansers:** Jean Louis Barning, Ian Butler, Sylvie Huysman, Percy Kruythoff, Marc van Loon, Jacques Laurent Madiba, Johanna Williams, Dorotya Kiss (stagiaire), Regina Wielingen (stagiaire) **Muziek:** W.A.Mozart, Booker Little, J. Adams, R. Strauss **Decor en lichtontwerp:** Kees van de Lagemaat **Kostuumontwerp:** Janny Zilver **Co-productie van Stichting van de Toekomst en Nieuw West** **Première:** 13 december 2001.

■ ■ ■ ■ ■ Navegando

■ ■ ■ ■ ■ Een reis waarvan de
■ ■ ■ ■ ■ route en het doel onbe-
■ ■ ■ ■ ■ kend zijn. Ontmoetingen met andere
■ ■ ■ ■ ■ mensen zullen de reis beïnvloeden.
Onvoorspelbare gebeurtenissen onderweg zullen de reiziger veranderen. In *Navegando* (Spaans voor 'navigeren') vertaalt Marta Reig Torres dit gegeven naar de situatie van een danseres op een leeg podium. Hoe zal de aanwezigheid van al de individuen in het publiek de dans beïnvloeden? Welk effect heeft de aanwezigheid van een geliefde? Hoe is het als de danseres letterlijk in de schoenen van een ander gaat staan? Gedurende het maakproces improviseerde Marta Reig Torres op basis van deze en vergelijkbare vragen. De muziek van Meredith Monk's album *Dolmen music* hoorde ze in die

periode voor het eerst en ze wist meteen dat dát de muziek voor haar stuk was. 'Meredith Monk is een vrouw die zingt. In haar eentje. Haar klanken komen diep van binnenuit. Zo zou die danseres in mijn stuk ook moeten dansen. Alleen op een leeg podium. Met bewegingen die diep van binnenuit komen.'

Marta Reig Torres

De oorspronkelijk in de academische ballettechniek getrainde Marta Reig Torres (Valencia, 1970) besloot in 1998 de zekerheid van een engagement bij Het Nationale Ballet op te geven ten gunste van een carrière als freelance danser en, zoals nu blijkt, als choreograaf. Reig Torres kwam in 1988 naar Amsterdam om te gaan werken bij Het Nationale Ballet onder leiding van Rudi van Dantzig. Zij danste onder andere in choreografieën van Martha Graham, William Forsythe, Hans van Manen, Maguy Marin en Jan Fabre. Als freelance danser werkte Reig Torres mee aan twee producties van Leine & Roebana. Sinds 2001 danst zij bij het dans-gezelschap Conny Janssen Danst.

Geselecteerd omdat...

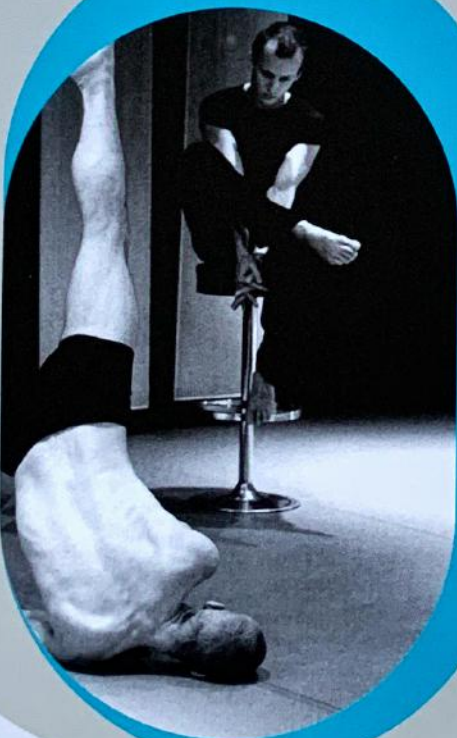
Marta Reig Torres is een choreografische nieuwkomer die verraste met haar *Navagando*, een choreografie voor, door en over een danseres. In haar voorstelling brengt Reig Torres een hommage aan de schoonheid van de dans. Het stuk stelt haar in staat de verschillende kanten van haar dansper-

soonlijkheid te laten zien: krachtig en kwetsbaar, technisch goed onderlegd en gericht op het detail. Sprongen die rechte reeks ontleend lijken aan Oosterse vechtsporten en de zoekende bewegingen van een in zichzelf gekeerde slaapwandelaarster geven uitdrukking aan de grillige gevoelswereld van de hoofdpersoon. Ondanks de introverte grondstemming weet de danseres/ choreografe de aandacht van de toeschouwer vast te houden. *Navagando* geeft alle aanleiding haar ontwikkeling als choreograaf met nieuwsgierigheid te volgen.

Choreograaf: Marta Reig Torres Danser: Marta Reig Torres Muziek: Meredith Monk Kostuumontwerp: Asolia Khadjé Lichtontwerp: Peter Lemmens Première: 23 mei 2002 Korzo theater.

Tragic Torso

De kleuren rood en zwart domineren het toneel waarvan de achterwand is bepannen met authentieke koeienhuiden. Slagersschorten en barkrukken vormen de belangrijkste attributen in de verder lege ruimte. Kracht en zwakte, triomf en verval, agressiviteit en fragiliteit nemen

het tegen elkaar op in deze voorstelling waarvoor Piet Rogie zich liet inspireren door de schilderijen van Francis Bacon en Marlène Dumas. 'Het zwarte aspect in hun werk spreekt me erg aan', heeft Piet Rogie hierover in een interview gezegd, 'ik herken de verhalende en intellectuele lijnen in hun werk. Ik noem dat het onderliggende rumoer van hun schilderijen. Bij Bacon gaat het over geboren worden en doodgaan en alles wat daartussen gebeurt. In het werk van Dumas fascineert me haar politieke statement dat vrouwen tegenwoordig hun seksualiteit kunnen beleven zoals zij dat willen'. Het samengaan van abstractie en figuratie en het contrast van esthetiek en thematiek in het werk van Bacon en Dumas heeft Piet Rogie in Tragic Torso tot stijlkenmerken verheven.

Piet Rogie

In de borst van Piet Rogie (Avelgem, 1954) huizen twee zielen: die van danser/choreograaf en die van beeldend kunstenaar. Rogie volgde zowel een opleiding aan de Academie voor Schone Kunsten in Gent als aan de Koninklijke Balletschool in

Antwerpen. In 1979 vestigde hij zich in Rotterdam waar hij als danser werkte bij het Werkcentrum Dans, Stift en Penta Theater. Van dit laatste gezelschap was Piet Rogie artistiek leider van 1986 tot 1989. Het gezelschap Rogie & Company (aanvankelijk Compagnie Peter Bulcaen) richtte hij op in 1989.

Geselecteerd omdat...

De samenwerking met componist Greg Smith en de inspiratie door het werk van Bacon en Dumas hebben Piet Rogie aangezet tot het maken van een fascinerende dansvoorstelling. Pure dans en theatrale scènes zijn goed met elkaar in balans en strak gestructureerd. De consequente stilering in bewegingsmateriaal, toneelbeeld en licht- en kostuumontwerp genereert verontrustende beelden over de conditon humaine. Het samengaan van de beeldende en choreografische kwaliteit van Piet Rogie komt met name in de plasticiteit van het groepswerk sterk naar voren. Het duet BAR is zonder meer een verrijking van de Nederlandse dansgeschiedenis.

Choreograaf: Piet Rogie Dansers BAR: Martijn Kappers, Goran Turnsek, Suet-Wan Tsang Muziek: Greg Smith Licht- en decorontwerp: Piet Rogie, Michel Spang Kostuumontwerp: Heidi de Raad Première: 27 september 2001, Lantaren Venster Rotterdam.

zondag
6 oktober

15.30 - 17.00 uur

Slotprogramma

Theater aan het Vrijthof

Toegang €10,- CJP/Pas 65 €9,-

Rooms

Krisztina de Châtel - Dansgroep Krisztina de Châtel

Première Merkavah (dansfilm)

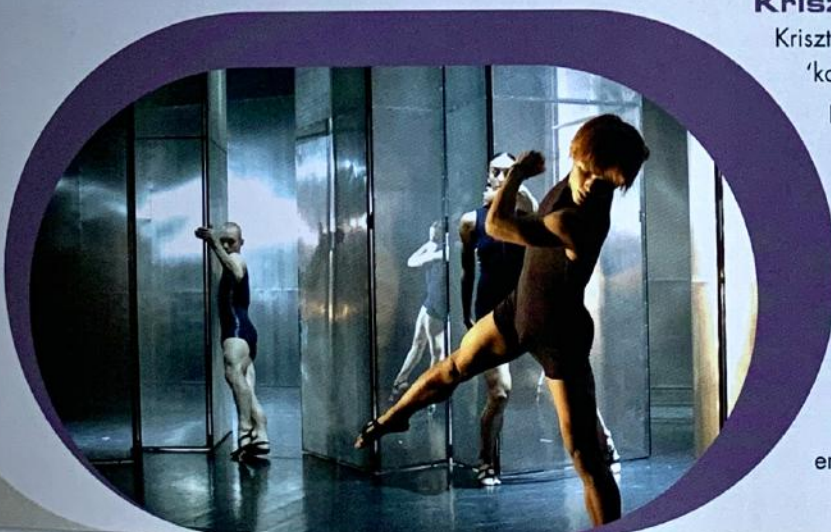
Ruben van leer en Sylvester van de Reede Lindemuller

Rooms

Aan het begin van de voorstelling zijn de zes dansers individueel opgesloten in smalle en hoge kooien, de rooms uit de titel. Volledig geïsoleerd van elkaar en de buitenwereld bevinden ze zich in de cocon van hun gevoelens en gedachten. Alleen de klanken van de live op het toneel gespeelde muziek van het LOOS Ensemble lijken tot hen door te dringen. Langzaam beginnen de dansers de grenzen van hun gevangenschap te verkennen. De kokers en dozen worden opengevouwen, uitgekapt en met elkaar verbonden; de ruimte wordt nieuw ingedeeld. Er ontstaan een andere orde en maat waardoor de bewegingen kunnen veranderen. De aanvankelijk in zichzelf en de metalen constructie opgesloten dansers ontwikkelen zich van individuen tot een groep.

Krisztina de Châtel

Krisztina de Châtel (Boedapest, 1943) is de 'koningin van de minimalistische dans', een predikaat dat haar al na haar eerste choreografieën werd toebedeeld. Vanuit Boedapest reisde ze naar Essen in Duitsland waar ze aan de beroemde Folkwangschule van Kurt Jooss werd gevormd in moderne dans. Aangetrokken door het sterk architectonische en avant-gardistische werk van Koert Stuyf verruilde De Châtel Duitsland voor Nederland en ging ze bij Stuyf als danseres en choreografe aan het werk. In 1976 richtte

zij haar eigen groep op: Dansgroep Krisztina de Châtel. Een gezelschap dat het afgelopen seizoen zijn 25-jarig jubileum vierde en zich in de loop van die tijd heeft ontwikkeld tot een dansgroep van wereldformaat. Krisztina De Châtel is voor haar choreografieën en haar verdiensten voor de dans vaak gehuldigd. Ze werd onderscheiden met de Sonia Gaskell Prijs, de VSCD-Choreografie Prijs en De Prijs van de Nederlandse Dansdagen 2000. Bij het 25-jarig jubileum van haar dansgroep werd de choreografe benoemd tot Ridder in de Orde van de Nederlandse Leeuw.

Geselecteerd omdat...

'Sterk in de beperkte ruimte', is het adagium van Dansgroep Krisztina de Châtel en met Rooms laten choreografe en dansers zien dat het geen loze woorden zijn. In het verkennen, veroveren en tenslotte overwinnen van de ruimte ligt hun kracht. Na enkele uitstapjes elders en met anderen is De Châtel met Rooms teruggekeerd op haar eigen terrein. Dat resulteerde in een ijzersterke voorstelling. Het samengaan van dans, ruimtelijke installatie en de live uitgevoerde muziek levert een monument van een voorstelling op. Geen andere choreograaf weet zo met de zelfgeschapen obstructies in de ruimte om te gaan als Krisztina de Châtel. De ijzeren synchroniteit en de uitzinnige maar streng onder controle gehouden drift, onontbeerlijk in het werk van

De Châtel, doen een groot appel op uithoudingsvermogen en discipline van de dansers. Maaiend met hun armen met gebalde vuisten, bonkend op het metaal van de kooien of de ruimte bijna strelend met lange lijnen van armen en benen leveren de dansers een grootse prestatie. Een spannende, energieke dansvoorstelling van een grote visuele en auditieve schoonheid.

Choreografie: Krisztina de Châtel Dansers: Eva Maria Christ, Kenji Imukai, Cecilia Moisis, Swantje Schäuble, Suzan Tunca, Andreas Kuck LOOS Ensemble: Peter van Bergen, Patricio Wang, Gerard Bouwhuis, Johan Faber Muziek: Patricio Wang Decorontwerp: Mike van de Lagemaat Kostuumontwerp: Emmy Schouten Lichtontwerp: Niko van der Klugt Premiëre: 25 april 2002

..... Merkvah

..... Vorig jaar tijdens de Nederlandse Dansdagen werden Ruben van Leer en Sylvester van Reede Lindemuller uitgeroepen tot winnaars van Webd@ns, een door de NPS uitgeschreven competitie voor dansprojecten op het internet. In opdracht van de NPS maakten zij vervolgens de korte dansfilm Merkvah, die in het Slotprogramma van het festival zijn première beleeft. De makers van de film vonden hun inspiratie in de Hechaloth-literatuur, onderdeel van de Merkvah-mystiek, waarin zeven hemelen worden beschreven. Hoofdpersoon in de film, choreograaf en danser Bruno Listopad, maakt een reis langs alle hemelen in zeven scènes.

M.m.v. Bruno Listopad, Jan Boiten, Dirk Haubrich en Merlijn Twaalfhoven.

Speciale festivalpr

Bewogen bomen - Krisztina de Châtel
Zaterdag 5 oktober 12.30 en 15.00
Il Fiore, toegang gratis

Talkshow Dans & Kritiek
Zondag 6 oktober 10.00 - 11.30
Theater aan het Vrijthof, toegang gratis

De Kunst van het Verzenen
Zondag 6 oktober, 14.00 - 15.00
Theater aan het Vrijthof (DSM-zaal), toegang gratis

Nederlandse Dansdagen

Prijsuitreikingen

objecten

na de Châtel
00 uur

uur
gratis

elen
uur
toegang gratis

IN TOWN

Bewogen Bomen - Dansgroep Krisztina de Châtel

Krisztina de Châtel maakt een speciale versie van haar voorstelling *Bewogen Bomen* ter gelegenheid van de opening van *Il Fiore*, waarbij zij zich laat inspireren door de fascinerende architectuur van het door Herman Hertzberger ontworpen pand. Door optimaal gebruik te maken van de sfeer en de mogelijkheden van het bijzondere gebouw krijgt u een geheel andere kijk op de ruimte. De voorstelling wordt live begeleid door het Armando Quartet.

Choreografie: Krisztina de Châtel *Dansers:* Eva Maria Christ, Kenji Imukai, Cecilia Moisiso, Swantje Schäuble, Suzan Tunca, Barbara Louise Suters

Talkshow Dans & Kritiek

I.s.m. Kring van Nederlandse Theatercritici
Dancritici en makers gaan in gesprek over de rol en de kwaliteit van de danskritiek. Aan de orde komen onderwerpen als: Hoe moeilijk of makkelijk is dans in woorden te vatten? Welke rol spelen de media in de beeldvorming over dans(voorstellingen)? Welke functie heeft de danskritiek in relatie tot nieuwe ontwikkelingen in de dans?

De Kunst van het Verzamelen

Finale Workshopweekend
Choreografie.

Amateur-dansers uit heel Limburg volgen workshops van choreografen uit het festival. Deze workshops, waarin de amateur-dansers zelf met choreografie aan de slag gaan, leveren

een bonte verzameling aan dansmateriaal op. In de finale treffen de deelnemers elkaar en wordt onder leiding van Peggy Olislaegers het dansmateriaal verder verkend en uitgewerkt. Er ontstaat een prikkelende eindmontage, die een weergave wordt van de verschillende karakteristieke stijlen van de choreografen uit het festival.

Nederlandse Dansdagen IN TOWN

Niet alleen in de theaters wordt gedanst tijdens de Nederlandse Dansdagen. Ook op straat komt u overal Limburgse streetdancers tegen. Onder leiding van Benito Deane bieden zij tegen elkaar op in virtuositeit in breakdance, hiphop en andere streetdance.

Prijsuitreikingen

De Nederlandse Dansdagen vormen de perfecte entourage voor de uitreiking van een aantal prestigieuze prijzen. De Prijs van de Nederlandse Dansdagen Maastricht (€11.345,- beschikbaar gesteld door de Gemeente Maastricht) wordt tijdens het Openingsprogramma uitgereikt aan een persoon die een waardevolle bijdrage aan de Nederlandse dans heeft geleverd. Tijdens het Feestprogramma op zaterdag 5 oktober worden een aantal dansers en choreografen in de schijnwerpers gezet met de prijsuitreiking van de Theaterdansprijzen van de VSCD. Aansluitend aan de Talkshow op zondag 6 oktober reikt de Kring van Nederlandse Theatercritici de jaarlijkse Prijs van de Kritiek uit en wordt tevens voor de tweede maal de Mirjam Bos Prijs uitgereikt.

Il Fiore

Festivalcentrum

Theater aan het Vrijthof is wederom het festivalcentrum van de Nederlandse Dansdagen. Het festivalcafé is de hele dag open en u kunt er terecht voor informatie over het programma. Ook wordt weer voorzien in een ontbijt of diner.

Ontbijt, zaterdag 5 en zondag 6 oktober vanaf 10.00 uur à €10,-

Diner, zaterdag 5 oktober 18.00 – 20.15 uur à €18,-

Locaties

Theater aan het Vrijthof

Vrijthof 47, Maastricht

Derlon Theater

Plein 1992, Maastricht

Toneelacademie

Lenculenstraat 31-33, Maastricht

Il Fiore

Avenue Ceramique, Maastricht

Huis van Bourgondië

Hoogfrankrijk 27, Maastricht

Kumulus

Herbenusstraat 89, Maastricht

Löss Theater

Achter de Barakken 31^, Maastricht

Informatie en

kaartverkoop

Theater aan het Vrijthof, ma. t/m za. van 12.00 – 18.00 uur op telefoonnummer 043-3505555 of

www.theateraanhetvrijthof.nl

Nederlandse Dansdagen

Korte Leidsedwardsstraat 12
1017 RC Amsterdam
T. 020-6262062
F. 020-6262220
info@nederlandsedansdagen.nl
www.nederlandsedansdagen.nl

De Nederlandse Dansdagen zijn een samenwerkingsverband van Theater aan het Vrijthof, Directie Overleg Dans en NPS televisie.

Bestuur: Hedy d'Ancona (voorzitter), Henk van der Meulen (vice-voorzitter), Harald Moes (penningmeester), Jacques Giesen, Jeannette Smit, Dick van de Vooren, Yteke Waterbolk en Carola Muizelaar.

Directeur: Leontien Wiering

Selectiecommissie: Coleen Davis, Gabriel Smeets, Reyn van der Lugt, Caroline Harder, Jolanda Spoel en Marc Vlemmix.

Uitvoerend producent: Abraxas Culturele Evenementen, Heerlen.

Technisch coördinator: Jean-Luc Engelen

Producent Festivalcentrum: Cultuurfabriek, Wendy Buijsse en Lot den Hartogh.

Publiciteit: Arvid van Bokhorst 020-6262062

Productieassistent: Hanna Bloemhof

Colofon magazine

Teksten: Gabriel Smeets

Ontwerp en uitvoering: KochxBos.nl

Fotografie cover: Koen Hauser

Styling: Maarten Spruijt

Op de coverfoto: Bruno Listopad

Dansfotografie: Rob 't Hart,

Robert Benschop, Ben van Duin, Daniëlle Ana Fuglistaller, Joep Lennarts, Jean-Pierre Stoop, Deen van Meer, Leonie Ravestein, Leo van Velzen, Demian Hartman, Sophie van Schouwen.

Dansfilm Fase

In Filmhuis Lumière wordt in het kader van de Nederlandse Dansdagen de dansfilm Fase van Anne Teresa de Kearsmaeker vertoond. 3 t/m 9 oktober, 19.45 uur.

Nederlandse Dansweek

De Nederlandse Dansdagen zijn de start van de tweede Nederlandse Dansweek die duurt van 4 t/m 13 oktober. Informatie over de eenmalige dansvoorstellingen, workshops, kijkjes achter de schermen en andere speciale dansweekactiviteiten door heel Nederland, vindt u op www.dansbeweegtje.nl

NPS Televisie

De NPS maakt opnamen in en buiten de theaters. Een uitgebreide reportage van het festival wordt uitgezonden op woensdagavond 9 oktober 2002.

Ministerie van Ouderwjs
Cultuur en Wetenschappen

Subsidiënten en sponsors

De 5de editie van de Nederlandse Dansdagen is tot stand gekomen met bijdragen van Ministerie van OCW, Provincie Limburg, Gemeente Maastricht, Kantoren Fonds Nederland en Stichting Pensioen Fonds ABP.

LCA

Landelijk Centrum voor Amateurdans
de expert in amateurdans!
Oudegracht 25
Postbus 452
3500 AL Utrecht

Hoe veelzijdig kan dans zijn?

Het LCA informeert en geeft advies aan iedereen die een passie voor dans heeft

geeft na- en bijscholingen voor dansdocenten

bemiddelt in coaching en choreografiebegeleiding voor dansers en dansgroepen

geeft subsidie aan startende choreografen

heeft een verzekeringspakket voor dansschoolhouders

geeft brochures en tijdschriften uit

heeft een website (www.dansweb.nl) en een telefoonnummer (030-2334255)

CADANCE^{nl}
FESTIVAL MODERNE DANS DEN HAAG

6 - 23 NOV
2002

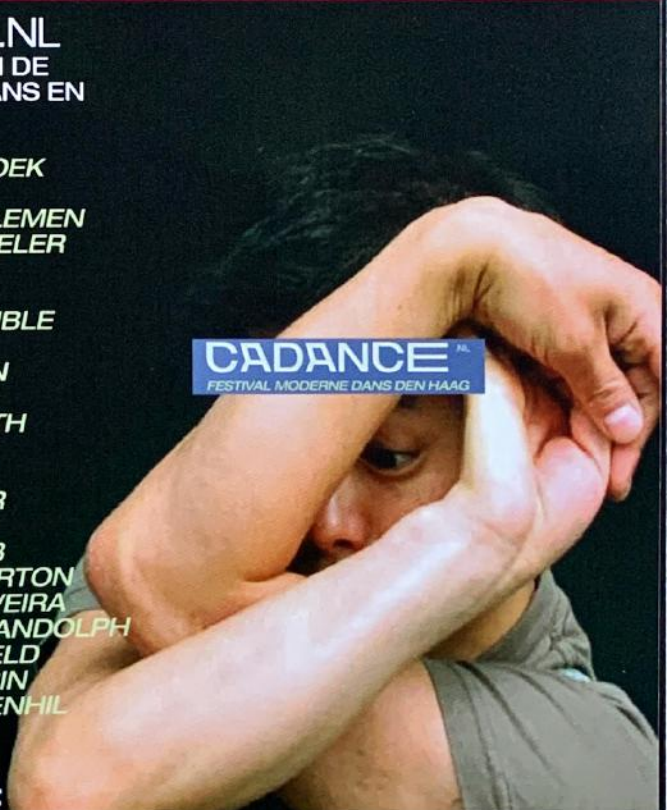
KORZO THEATER 070.3637540

CADANCE .NL

EEN PORTRET VAN DE
NEDERLANDSE DANS EN
HAAR MAKERS

SUZY BLOK
ANN VAN DEN BROEK
ANDREAS DENK
MISCHA VAN DULLEMEN
ELSHOUT & HÄNDELER
ANDRÉ GINGRAS
GAIA GONNELLI
HANS HOF ENSEMBLE
URI IVGI
GUNVOR KARLSEN
KENZO KUSUDA
LONNEKE VAN LETH
BRUNO LISTOPAD
PADMA MENON
JÉRÔME A. MEYER
GIULIA MUREDDU
DYLAN NEWCOMB
PAUL SELWYN NORTON
MAURICIO DE OLIVEIRA
KEITH-DERRICK RANDOLPH
ARTHUR ROSENFELD
ALESSIO SILVESTRIN
SJOERD VREUGDENHIL
SARA WOOKEY

**FACES
OF DANCE**

CADANCE^{nl}
FESTIVAL MODERNE DANS DEN HAAG

IL FIORE

IL Fiore is een project van Kantoren Fonds Nederland en sluitsteen van de zuidknoop in het Céramique-project en de afronding van het laatste kantorenproject aldaar. Met de naam van het gebouw IL Fiore (de bloesem) wordt verwezen naar een van de bekendste motieven uit het Maastrichtse aardewerk die door de vorige eigenaar van het Céramique-terrein, het Sphinx concern, werd toegepast: het boerenbont. Architect Herman Hertzberger heeft zich bij de vormgeving van het gebouw hierop laten

IL Fiore Healthcenter

inspireren. IL Fiore heeft een treffende verwantschap met een grillige zwarte tak waaraan op een viertal plaatsen glanzende bloemen ontluiken. Net als de toren van Siza aan de noordkant van het terrein, vormt IL Fiore aan de zuidzijde een herkenningspunt aan het begin van het Céramique-terrein.

Het IL Fiore Healthcenter is de eerste bewoner van dit opvallende kantoorgebouw. IL Fiore is de basis voor diverse bloeiende bedrijven en heeft daarvoor nog zeer gevarieerde faciliteiten beschikbaar.

Kantoren Fonds Nederland scheidt, als ondernemer in kantoorgebouwen, ruimte waarin mensen (en bedrijven) kunnen excelleren. Zeg maar: het podium voor de beste performance. De architect wekt deze ruimte tot leven; hij zorgt voor de dimensie, brengt de contouren aan en creëert een inspirerend leef- en werkklimaat.

De choreograaf zoekt de grenzen van de ruimte, en zal deze soms proberen te doorbreken. Uitdaging leidt tot creativiteit. Dansers komen tot ongekennde prestaties

binnen de ruimte die hen wordt geboden. Vandaar dat KFN als sponsor optreedt van deze vijfde editie van de Nederlandse Dansdagen te Maastricht, waartoe op zaterdag 5 oktober in IL Fiore een publieksvoorstelling zal plaatsvinden.

Vastgoedeigenaar, architect en choreograaf maken ons ruimte-bewust. Ze zetten mensen aan het denken, ze zetten mensen in beweging. Dat belooft wat. Er groeit iets. Een bloesemtak. IL Fiore.

Boschstraat 83a

Postbus 722
6200 AS Maastricht
Telefoon 043 328 21 11
Telefax 043 326 10 44

Jaarbeursplein 17

Postbus 2028
3500 CA Utrecht
Telefoon 030 284 38 40
Telefax 030 284 10 44

E-mail info@kfn.nl
www.kfn.nl

Kantoren Fonds Nederland b.v.

For your Ultimate Business Building

Festival Danse de Wallonie Bruxelles

22 t/m 27 april 2003

Theater aan het Vrijthof,
Maastricht

Michèle Anne De Mey
Mossoux Bonté
Michèle Noiret
Charleroi Danses/Plan K
Félicette Chazerand

(+31) (0)43 350 5555
www.theateraanhelvrijthof.nl

programmaoverzicht 2002

www.nederlandsedansdagen.nl

Vrijdag 4 oktober		21.00 - 23.00							
Theater a/h Vrijthof								Opening en Prijsuitreiking van de Nederlandse Dansdagen Maastricht Première deDANScombinatie3	
Zaterdag 5 oktober		10.00	12.30	14.00	15.00	16.00	17.00	18.00	21.00
Theater a/h Vrijthof	Ontbijt								
Il Fiore		Bewogen Bomen							
Theater a/h Vrijthof		Start Full Circle -Static -Via -Breath							
Huis van Bourgondië									
Löss Theater									
Kumulus									
Derlon Theater				En Toch Beweegt 't					
Il Fiore					Bewogen Bomen				
Toneelacademie					Duettenprogramma				
					-nessun nome nessun cognome -Moisture Rocket				
Derlon Theater							En Toch Beweegt 't		
Theater a/h Vrijthof								Diner	
Theater a/h Vrijthof									Feestprogramma - Rimasto Orfano - The Cage - Eye in All - Prijsuitreiking Theaterdansprijzen - Danceparty
Zondag 6 oktober		10.00	12.30	14.00	15.00	16.00	17.00		
Theater a/h Vrijthof	Talkshow								
Theater a/h Vrijthof			Start Full Circle						
Derlon Theater			Drieluik						
			-mongoolse dansen -Navegando -Tragic Torso						
Theater a/h Vrijthof				De kunst van het verzamelen					
Theater a/h Vrijthof					Slotprogramma				
					-Dansfilm -Rooms				